

ЧОЧКО

МЕКО СЪРДЦЕ

Продължение отъ кн. 2

ЛЪТНОТО слънце гръеше ослѣпително. Небето бѣше безъ облаче: високо и лазурно. И птичките се унасяха въ дивенъ хоръ.

Но двѣтѣ лястовички на нашия чардакъ, сякашъ бѣха слѣпи и глухи: нищо не виждатъ, нищо не чуватъ! Само сноватъ навънъ-навънъ, като омагьосани. И носятъ калчецъ и сламчици съ тѣнките си човки. Тѣ кацаха срѣдъ желѣзата греда на тавана.

— Ха, сега, Чочко, погледни на горе! Е, какво правятъ тѣзи лястовички тамъ!

Чочко загледа опуленъ: на гредата вече имаше налепено едно жгълче отъ лястовиче гнѣздо. И викна:

— Я! Наистина! Е, какво правятъ?

— Азъ пръвъ попитахъ, Чочко! Ти кажи: какво правятъ?

Чочко се изчерви. И не проговориаше. Не чака ли пакъ да го моля?

Впрочемъ, той може да не е виждалъ лястовиче гнѣздо. Сега хората въ София живѣятъ въ такива високи и голѣми каменни кжщи!

— Чочко, не си ли виждалъ лястовиче гнѣздо?

Чочко се ухили. Посочи после съ показалецъ къмъ гредата и викна:

— Гнѣздо виятъ!

А лястовичките даже не ни поглеж-

датъ: не даватъ ни пара за настъ! Идва едната, кацне треперливо, като перошина. налели на гредата, каквото е донесла и викне:

— Чикъ-чакъ-чъръръ! Гнѣзденцето ни расте. После цвѣрцне пакъ навънъ, като стрела. А насреща ѝ вече бѣрза другарката ѝ — и тя съ пълно клюнче. Лепне на гредата, каквото е донесла, и викне на свой редъ:

— Чивикъ-чъръръ, чивикъ-чъръръ! Ухъ, ухъ, уморихъ се!

Но веднага цвѣрцне сѫщо навънъ: бѣрза като стрела!

— Видишъ ли, Чочко! Лястовичките не знаятъ почивка. Тѣ нѣматъ време, бедничките! Защото стоятъ тукъ, при настъ, само презъ лѣтните месеци. И въ това кжсо време, тѣ трѣбва да направятъ гнѣздо, да снесатъ яйца, после да лежатъ на тѣхъ, да излюпятъ пиленца. Много, много работа, момченце. А не е са-

мо това! Излюпятъ ли се пиленца, трѣбва да се хранятъ цѣлия денъ, не прекъснато, съ мухички. Защото тѣ трѣбва скоро-скоро да порастнатъ, да се научатъ да хвѣрчатъ и сѫщо да ловятъ мухички. И птичките не растатъ, ако не се хранятъ добре, глезенъ Чочко-о, ха-ха-ха!

Чочко се притисна о менъ: — ние вече се обичаме.

